

[Kurt Brauer.]

forsvarsministeren bekræftede politik, der går ud på en tjenestetid af længere varighed end 8 måneder.

Der hersker i dag uklarhed over, hvor tjenestetidens længde kan konstateres, hvor i lovgivningen man kan se det. Det eneste, man kan finde i lovgivningen om tjenestetidens længde, er bemyndigelsesparagraffer til ministeren. Jeg synes jo nok, det er en temmelig omfattende bemyndigelse at give en minister. Imens tillader man, at politikere af en hvilken som helst opfattelse drager land og rige rundt og så at sige kører i frihjul på tjenestetidsspørgsmålet til irritation for og til gene for de unge mennesker og deres pårørende, som er afhængige af tjenestetidens længde.

Så er ministeren sådan lidt forarget over, at jeg opfordrer regeringen til at pålægge tinget, hvad det skal stemme om. Men det er der jo præcedens for. Spørgsmålet om undervisningspligtens længde er vistnok det tidligere eksempel, der gør det til god tone, at man søger tingets godkendelse af sin politik. Der havde man først en redogørelsesdebat og kom derefter med et forslag til beslutning, da man blev sådan lidt nervøs over, hvordan alting nu så ud. Jeg tror, hr. K. B. Andersen vil være i stand til at bekræfte det. Han ryster på hovedet. (K. B. Andersen: Det er vrøvl!). Så ser jeg gerne en kommentar dertil. (K. B. Andersen: Det er overflødigt!). Jeg skal endnu en gang, hvis hr. K. B. Andersen tillader mig det, anbefale mit forslag til vedtagelse. Jeg kan ikke se, at der skulle være noget deri, der strider mod god tone i tinget. Jeg mener, at utallige i landet ville være lykkelige for en afklaring af disse spørgsmål.

Må jeg så lige have lov til at sige med hensyn til ministerens påstand om, at SF hermed måske skulle gå ind for en 8 måneders tjenestetid, at det er naturligvis ikke tilfældet. Vi opfordrer ministeren til at undersøge, om han har dækning for den politik, som han her fra talerstolen gør sig til talsmand for, nemlig for en tjenestetid ud over 8 måneder. Når så ministeren kommer og spørger tinget: er tinget bag mit krav om en tjenestetid, der ligger ud over 8 måneder, vil SF naturligvis stemme nej. Så simpelt er foretagendet!

Kjær Rasmussen: Lige en kort bemærkning til forsvarsministeren. Jeg forstår nu på ministeren, at § 26 ikke udelukkende vedrører FN-tjeneste. Havde det været tilfældet, ville det nok også have været anført i lovparagraffen.

Og så med hensyn til den stillede dagsorden. Så vidt vi kan se, går socialistisk folkeparti ikke ind for 8 måneders tjenestetid; hvis partiet gør det, fremgår det i hvert fald ikke af den dagsorden, man her har foreslået. Derfor er vi i stand til at støtte den. Men for nu at skabe yderligere klarhed: at VS går ind for dagsordensforslaget, betyder naturligvis ikke, at vi vil have 8 måneders tjenestetid. Vi har ikke ændret vort syn på dansk militærpolitik. Naturligvis er det måske nok lidt bagvendt, at regeringen skal fremprovokere en afstemning, men vilkårene for et oppositionsparti er nu engang sådan, at fremsætter det lovforslag, så syltes det i udvalg og når aldrig frem til afstemning i salen. Fremsætter man dagsordensforslag, ja, så mødes de med intetsigende modforslag.

Ud fra disse betragtninger kan vi som sagt støtte forslaget om motiveret dagsorden.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Til hr. Kjeld Olesen en enkelt bemærkning. Jeg mente det ikke nødvendigt hverken at henvise til eller citere bladet Linieofficeren, for det er mig bekendt delt om til folketingets medlemmer. Men jeg har noget imod den sidste formulering, som hr. Kjeld Olesen citerede; hvor der siges, at den regering, der gennemfører dette forslag, som organisationerne har advaret imod, må man lægge ansvaret på. Det er nu folketinget, der afgør, hvad der skal være lov her i landet, og derfor deltager jeg med glæde i en forhandling om det. Men når folketinget har afgjort en sag, fastsat, hvor lang tid det skal være, så kan jeg ikke anerkende, at nogen gruppe af embedsmænd prøver på at præcisere, hvor ansvaret ligger, for det ved vi i forvejen, og så er det altid enhver gruppe embedsmænds opgave at arbejde under de vilkår, som lovgivningsmagten giver dem. Det er ikke noget, man kan skyde fra sig på forhånd. Det må gælde, hvad enten det